

SSP-samarbejdet blev indledt i 1975, da Det kriminalpræventive Råd nedsatte et centralt SSP-udvalg. Udvalget fik til opgave at forebygge børne- og ungdomskriminalitet i samarbejde med kommunernes social- og sundhedsforvaltninger, skole-, fritidsforvaltninger og det lokale politi. Rådets SSP-udvalg fremlagde i 1977 et forslag til en forebyggende indsats på dette område, og det er i dag taget i brug i ca. 230 af landets kommuner.

Det lokale SSP-samarbejde er meget forskelligt organiseret i kommunerne. Der findes ofte et *SSP-udvalg* på chefniveau, visse steder også med politisk deltagelse, et forum for sagsbehandlere benævnt *SSP-støttegruppe* eller lignende og et eller flere problemorienterede projekter. I SSP-udvalg og SSP-støttegrupper er der repræsentanter for social- og sundhedsforvaltningen og dens institutioner, skole-, kultur- og fritidsforvaltningen og politiet.

Siden 1980 er der arbejdet på at udvikle det problemorienterede projektarbejde, som har karakter af et tværfagligt samarbejde, kombineret med direkte opsøgende arbejde. Arbejdet forudsætter åbne og fleksible arbejdsformer med stor uafhængighed for projektmedarbejderne. De lokale SSP-udvalg havde tidligere alene til formål at etablere et tværfagligt samarbejde med henblik på iværksættelse af generelt forebyggende initiativer. En række steder har SSP-samarbejdet haft mulighed for at virke i længere tid med et godt resultat. Det har derfor været naturligt at udbygge samarbejdet til også at omfatte løsningen af de problemer, som bestemte særligt kriminalitetstruede børn eller unge har.

3.3. Forvaltningslovens betydning for SSP-samarbejdet

Et af hovedformålene bag SSP-samarbejdet er at give socialforvaltningerne, skoleforvaltningerne og politiet lejlighed til mere generelt at drøfte mulighederne for at gennemføre en fælles indsats i bydele eller boligområder, hvor der er konstateret stigende kriminalitet og sociale problemer blandt børn og unge.

I det omfang, drøftelserne af disse spørgsmål sker, uden at man berører særlige forhold vedrørende bestemte (identificerede) børn og unge, får reglerne i forvaltningslovens § 28 ingen betydning. Oplysninger om de generelle initiativer, der bliver taget på det sociale område, herunder oplysninger om vedtagne sociale udbygningsplaner, og oplysninger om indsatsen på det kriminalpræventive område er ikke omfattet af §§ 28-32. Man kan således i forbindelse med SSP-samarbejdet frit drøfte, hvilken indsats de enkelte myndigheder kan gøre, f.eks. i et bestemt boligområde. Der kan være tale om etablering af ungdomsklubber, iværksættelse af eller særlig støtte til idrætsarbej-

de, udvidelse af skolens tilbud om forskellige former for alternativ undervisning og lignende.

Forvaltningslovens videregivelsesregler har imidlertid betydning for den form for kriminalpræventivt arbejde, der koncentrerer indsatsen over for bestemte ungdomsgrupper eller bestemte børn eller unge.

Reglerne i forvaltningsloven om videregivelse af oplysninger mellem myndigheder bygger på det grundlæggende princip, at fortrolige oplysninger aldrig må videregives eller indhentes, når det ikke er nødvendigt for de offentligt ansattes udførelse af deres opgaver.

Medarbejdere, der har kendskab til de unges eller deres forældres rent private forhold, må derfor nøje overveje, om det i SSP-samarbejdet om en bestemt ung eller gruppe af unge er nødvendigt at fortælle om de pågældendes personlige forhold for at give de øvrige deltagere i SSP-samarbejdet et billede af de unges situation.

Findes det at være af væsentlig betydning at videregive oplysningerne, må der efter de nugældende regler tages stilling til, om oplysningerne er af almindelig fortrolig karakter, eller om der er tale om meget følsomme personoplysninger, der er omfattet af forvaltningslovens § 28, stk. 1.

Der er efter bestemmelserne i § 28 ikke noget til hinder for, at man i forbindelse med SSP-samarbejdet drøfter visse af de forhold, der kan være årsagen til børnenes eller de unges problemer. Man kan f.eks. godt i forbindelse med samarbejdet drøfte de pågældendes uddannelses- og beskæftigelsesforhold, familiernes økonomiske forhold, boligforholdene m.v., når det er af betydning for at hjælpe de pågældende på den rigtige måde. Det følger af forvaltningslovens § 28, stk. 3.

Forvaltningslovens § 28, stk. 1, om de meget følsomme oplysninger har navnlig betydning for SSP-samarbejdet i de tilfælde, hvor man inden for SSP-samarbejdets rammer finder det nødvendigt også at videregive oplysninger om den enkelte unges eller det enkelte barns og familiernes privatliv, herunder oplysninger om eventuelle spiritusproblemer, sygdomsforhold, væsentlige sociale problemer og lignende. Det samme gælder oplysninger om de pågældendes problemer med kriminalitet.

Med hensyn til oplysningerne om rent private forhold er det efter forvaltningslovens § 28, stk. 1, normalt en forudsætning for, at udvekslingen af oplysningerne kan finde sted i forbindelse med SSP-samarbejdet, at den, oplysningerne angår, har givet *skriftligt samtykke*.

I retsplejeloven og bistandsloven findes der enkeltstående bestemmelser, som giver mulighed for, at myndighederne uden samtykke i et vist omfang kan